

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa J. Z.

przeciwko M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Společnych i Spraw Publicznych w dniu 28 maja 2015 r.,

wniosku pełnomocnika powoda z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt II PK 176/14,

Postanawia:

1. sprostować niedokładność w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r. sygnatura akt II PK 176/14 w ten sposób, że w punkcie 1. sentencji wyroku po słowach "odsetek ustawowych" dodać słowa „i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego”.

2. oddala wniosek powoda w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda J. Z. w terminie wniósł o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II PK 176/14, przez orzeczenie co do istoty sprawy w zakresie, w jakim uchylono zaskarżony wyrok, przez zmianę poprzedzającego zaskarżony wyrok wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. akt VII P [...], w ten sposób, że Sąd Najwyższy zasądzi

od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 120.500,01 zł za okres od dnia 14 lutego 2011 r. do dnia zapłaty; ewentualnie – o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II PK 176/14, o orzeczenie co do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu w W. w zakresie, w jakim uchylono zaskarżony wyrok.

Należy uznać, że istotnie punkt 1. sentencji wyroku nie jest precyzyjny. Sąd Najwyższy w punkcie 1. wyroku z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II PK 176/14, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt XXI Pa [...], „w punkcie 1. w stosunku do powoda w części dotyczącej daty początkowej zasądzonych odsetek ustawowych”. Jest oczywiste, że takie rozstrzygnięcie nie ma charakteru reformatoryjnego, jak sugeruje powód we wniosku, ale wyłącznie kasatoryjne we wskazanym zakresie (art. 398¹⁵ § k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c.), co dodatkowo przedstawiono w uzasadnieniu wyroku. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 350 § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak w punkcie 1.

Nie można natomiast podzielić sugestii zawartej we wniosku o uzupełnienie wyroku, iż analiza treści przytoczonego wyżej punktu 1. wyroku prowadzi do konkluzji, iż w zakresie, w jakim uchylono zaskarżony wyrok, nie wydano ani orzeczenia co do istoty sprawy, ani nie przekazano sprawy do ponownego rozpatrzenia, jak nakazywałby art. 398¹⁶ k.p.c., bądź art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., co wymaga uzupełnienia wyroku przez rozstrzygnięcie merytoryczne na podstawie art. 351 § 1 k.p.c. Nie mógł więc być uwzględniony, na tym etapie postępowania, wniosek powoda o uzupełnienie wyroku przez orzeczenie co do istoty sprawy, dlatego postanowiono jak w punkcie 2.